

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 21Csp/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619200238
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Glezgová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6619200238.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Kristínou Glezgovou v spore žalobcu R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297 proti žalovanej P. K., G.. XX.XX.XXXX, K. Š. XXX, Y.Q., občanke SR v konaní o zaplatenie 4 887,78 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 4 887,78 Eur, úroky z istiny vo výške 4 460,07 Eur, úrok vo výške 23,90% ročne zo sumy 4 887,78 Eur od 08.01.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4 887,78 Eur od 08.01.2019 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má nárok voči žalovanej na náhradu trov konania vo výške 100%. O výške tejto náhrady rozhodne súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podaným návrhom domáhal prisúdenia sumy 4 887,78 Eur s príslušenstvom proti žalovanej. Uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 06.08.2018 medzi zmluvnými stranami Poštovou banka, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 ako postupcom a R Collectors s. r. o. so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297 ako postupníkom bola pohľadávka postupcu vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX postúpená na žalobcu. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli okrem iného obchodné podmienky postupcu pre spotrebiteľské úvery, všeobecné obchodné podmienky postupcu a sadzobník poplatkov postupcu. Žalovaná svojím podpisom na zmluve potvrdila, že sa s týmito dokumentmi oboznámila a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 5 000,-Eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť postupcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaná neplnila úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru postupca v zmysle § 565 zákona OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ vyhlásil dňa 18.01.2016 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná časť dlžnej sumy z úveru zaplatila. Jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v aktuálnom stave úveru. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná časť dlžnej sumy z úveru zaplatila. Jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v aktuálnom stave úveru vyhotoveného z bankového informačného systému. Poslednú čiastkovú úhradu úveru žalovaná vykonala dňa 25.07.2018. Od tohto dňa však žalovaná žiadnu ďalšiu úhradu úveru nevykonala. Na základe vyššie uvedených skutočností je žalovaná ku dňu 07.01.2019 povinná zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu vo výške 4 887,78 Eur, dlžné úroky z istiny do 07.01.2019 vo výške 4 460,07 Eur, zmluvný úrok vo výške 23,90% ročne zo sumy 4 887,78 Eur od 08.01.2019 do zaplatenia a zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4 887,78 Eur od 08.01.2019 do zaplatenia.

2. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 19.02.2019 uviedol, že má za to, že žalobcovi patrí zmluvný úrok po zosplatnení. Žalobca má nárok na zmluvné úroky. Podľa názoru súdu po zosplatnení úveru žalobcovi nepatrí zmluvný úrok. Uvedená koncepcia žalovaných sa javí priam absurdná a veriteľa stavia do obzvlášť v porovnaní s dlžníkom, nevýhodného postavenia. Nie len, že veriteľ nemá v dispozícii vlastné finančné prostriedky z úveru, nakoľko ich dlžník zatiaľ nezaplatil, ale ani za toto obmedzenie nemôže poberať dohodnutý zákonný úrok. Apeluje na aktuálny názor Krajského súdu v Košiciach vyjadrený v rozhodnutí sp. zn. 5Co/49/2018, podľa ktorého rovnako tak ani z uznesenia IV.ÚS 476/2012-14 z 18.09.2012 ÚS SR nevyplýva, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok), lebo ÚS len skúmal, či existujú skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie KS bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktorý by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu, resp. či postup a rozhodnutie KS vychádzajú z aplikácie konkrétnej zákonnej procesnoprávnej úpravy, a či ich možno hodnotiť ako porušovanie základných práv a slobôd, ale sa výslovne nevyjadril k správnosti alebo nesprávnosti právneho názoru, zaujatého súdmi pri výklade noriem hmotného práva, z ktorých pri rozhodovaní vychádzali. Žalobca má nárok na zmluvné úroky aj podľa názorov súdov Slovenskej republiky. Napríklad podľa Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 43Co/1/2018, v ktorej jednou zo strán sporu bol aj žalobca, kladie dôraz na ustálenie právnej istoty: „úroky z úveru sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy, a predstavujú cenu úveru, ktorú je dlžník povinný platiť od okamihu reálneho poskytnutia peňazí do okamihu ich reálneho vrátenia, a to bez ohľadu na to, či lehotu splatenia celého dlhu, vrátane úrokov z úveru dodrží alebo sa dostane do omeškania.“ Krajský súd Prešov v rozhodnutí sp. zn. 11Co/22/2018 zo dňa 28.06.2018 zastal nasledovný názor: „odvolací súd sa nestotožňuje s názorom prvej inštancie, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 06.08.2014 a z dôvodu, že od konečnej splatnosti dlžník je v omeškaní a musí platiť zákonné úroky z omeškania, bolo by dvojnásobným zaťažením spotrebiteľa, ak by mal platiť úroky z úveru ako aj úroky z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi. Odvolací súd zastáva názor, že zmluvný úrok bol dohodnutý medzi zmluvnými stranami v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX a žalovaný sa touto zmluvou zaviazal zaplatiť aj zmluvný úrok. V prípade, ak by úver splácal riadne a včas, platil by aj tento zmluvný úrok. Tým, že žalovaný neplnil úver riadne a včas, žalobca podľa § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov vyhlásil dňa 06.08.2014 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný zaplatil časť sumy z úveru, a teda dlžná nezaplatená suma je vo výške 2 433,59 Eur a žalobcovi vznikol nárok okrem iného aj na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 16,50% ročne zo sumy 2 433,59 Eur od 14.2.2017 do zaplatenia. Skutočnosť, že po zosplatnení vznikol žalobcovi nárok aj na úrok z omeškania, neznamená zánik nároku žalobcu na zaplatenie zmluvného úroku v požadovanej výške. Súbežné uplatňovanie nároku na zmluvný úrok a na úrok z omeškania nemôže byť považované za dvojité sankcionovanie žalovaného a nejedná sa o dvojnásobné zaťaženie veriteľa.“ Obdobne úroky po zosplatnení priznáva aj Krajský súd v Prešove v konaní sp. zn. 14Co/41/2014, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 17Co/432/2015, Krajský súd v Prešove v uznesení sp. zn. 14Co/108/2014 alebo aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku 17Co/122/2017, Krajský súd v Košiciach sp. zn. 5Co/49/2018 a pod.. Z uvedeného je zjavné, že názor, podľa ktorého by neprináležali veriteľovi zmluvné úroky po zosplatnení úveru, je v zmysle aktuálnej súdnej praxe prekonaný. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 29Cdp 2906/2000 odstúpením od zmluvy o úvere podľa § 506 obchodného zákonníku nezanikajú všetky práva a povinnosti strán z tejto zmluvy. Zanikajú len tie práva, ktoré mal dlžník podľa zmluvy voči veriteľovi a im zodpovedajúce povinnosti veriteľa. Povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky odstúpením od zmluvy nezaniká a veriteľovi teda z tohto dôvodu nemôže vzniknúť podľa ust. § 351 ods. 2 obchodného zákonníka nová pohľadávka. Odstúpením sa menia výlučne len podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť splniť; dlžník naďalej nie je povinný splniť dlh v lehotách a za podmienok stanovených v zmluve, ale na požiadanie veriteľa a v plnom rozsahu (celú dlžnú čiastku s úrokmi). Vo veciach problematiky uplatňovania zmluvných úrokov po zosplatnení je spornou otázkou časového ohraničenia, do ktorého môže veriteľ požadovať zmluvné úroky. Ústavný súd Slovenskej republiky vykladá pojem zosplatnenia zánikom pôvodného záväzku, na ktorého miesto nastupuje záväzok úplne nový. Má za to, že takýto výklad je úplne nesprávny, nakoľko zosplatnenie úveru spôsobuje len jedinú zmenu v záväzku, a to v lehote konečnej splatnosti a straty práva platiť v splátkach. Žiaden zákon neupravuje, že zosplatnenie úveru spôsobuje zmenu všetkých zmluvných podmienok. Práve z tohto dôvodu a logickosti výkladu Najvyššieho súdu Českej republiky sa žalobca opiera aj o judikatúru tohto súdu. Pre daný súdny prípad je tak potrebný rozbor inštitútu vyhlásenia predčasného splnenia záväzku vo vzťahu k teórii práva o zmene a zániku záväzkov. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže

veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Alternatíva plnenia dlhu v splátkach je výhodou, ktorá je dlžníkovi poskytnutá na úkor veriteľa, keďže možno predpokladať, že záujmom veriteľa je uspokojenie celej pohľadávky v najkratšom možnom čase. „Stratou výhody splátok je stav, keď v dôsledku delikvencie dlžníka, v zmysle omeškania so splnením niektorej splátky, a následnej legitímnej žiadosti veriteľa, nastane splatnosť celej neuspokojenej časti pohľadávky naraz, čím sa negujú účinky rozloženia dlhu na jednotlivé splátky. V režime § 565 nenastáva teda splatnosť celej pohľadávky omeškaním dlžníka so splatením niektorej zo splátok, ale je podmienená dispozitívnym úkonom veriteľa vo forme žiadosti o plnenie celku, na ktorú je veriteľ v dôsledku omeškania dlžníka oprávnený.“ Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je možné označiť rôznymi synonymami, pričom v právnej praxi sa často používa pojem „strata výhody splátok“. Z vyššie uvedenej definície predčasného splatenia úveru, jeho synonymického označenia vyplýva len jeden právny záver, a to, že predčasné vyhlásenie splatnosti úveru sa týka len zmeny v lehote splatnosti úveru a straty výhody splátok, nie však ostatných dojednaných podmienok. Nejde tak o privatívnu nováciu celého záväzku. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu ČR z 13. 12. 2006, sp. zn. 33 Odo 399/2005 môžu účastníci dohody podľa § 516 Občianskeho zákonníka dohodou zmeniť vzájomné práva a povinnosti. Ak z dohody nevyplýva nepochybne, že dohodnutím nového záväzku má doterajší záväzok zaniknúť, vzniká nový záväzok vedľa doterajšieho záväzku, ak sú pre jeho vznik splnené zákonom požadované náležitosti. Táto zmena v obsahu záväzku dohodou strán sa nazýva kumulatívna novácia. Na rozdiel od tzv. privatívnej novácie podľa ust. § 570 ObčZ, pri ktorej doterajší záväzok zaniká a je nahradený novým, sa pri kumulatívnej novácii jedná o zmenu za trvania existujúceho právneho vzťahu, spočívajúceho v zániku určitých doterajších vzájomných práv a povinností a v ich nahradení novo dohodnutými vedľa už existujúcich. Doterajší záväzkový vzťah teda nezaniká, právnym dôsledkom zmeneného záväzku je jednak pôvodná právna skutočnosť, ktorá spôsobila jeho vznik, tak aj dohoda strán o zmene jeho obsahu. Zmena záväzku sa spravidla týka miesta či spôsobu plnenia, splatnosti a pod. Nová dohoda zmluvných strán o termíne splatnosti znamená síce zánik povinnosti dlžníka splniť dlh tak, ako bolo pôvodne dohodnuté, nie však zánik jeho povinnosti plniť; menia sa len jednotlivé práva a povinnosti v existujúcom právnom vzťahu. Je totiž potrebné rozlišovať záväzok ku konkrétnemu plneniu (t.j. jednotlivé povinnosti) a celý záväzkový právny vzťah. Vzhľadom na totožnosť znenia ustanovení Občianskeho zákonníka, konkrétne § 516 o zmene záväzkov je akceptácia predmetného výkladu logická. Máme za to, že slovenská právna teória pritom kumulatívnu nováciu vykladá rovnako. Napríklad z rozhodnutia Krajského súdu Žilina, sp. zn. 13CoKR/15/2015 odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že v súlade so zásadou autonómie vôle majú subjekty záväzku možnosť vzájomnou dohodou ich záväzok zrušiť. Môžu tak uskutočniť jednoduchým zrušením záväzku alebo môžu zrušiť záväzok tým spôsobom, že ho nahradia záväzkom novým. Dohoda, ktorou sa ruší záväzok tým spôsobom, že sa nahrádza novým záväzkom, je tzv. privatívna novácia vyplývajúca z ust. § 570 Občianskeho zákonníka. Podstata privatívnej novácie spočíva v tom, že strany rušia pôvodný záväzok tým spôsobom, že ho nahrádzajú novým záväzkom. Vôľa strán pri privatívnej novácii musí smerovať jednak k zrušeniu pôvodného záväzku, jednak k zriadeniu záväzku nového, ktorý záväzok pôvodný nahrádza. Tento charakteristický rys privatívnej novácie určuje jej dve základné časti - privatívna novácia v sebe spojuje prvok zrušenia pôvodného záväzku a prvok založenia záväzku nového. Podľa ustanovenia § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru veriteľom je prejavom vôle veriteľa smerujúcim k zániku povinnosti dlžníka platiť svoj dlh v splátkach a vzniku novej povinnosti, zaplatiť celý dlh jednorazovo v stanovený termín. Z tohto prejavu vôle žiadnym spôsobom nevyplýva, že veriteľ mení záväzok dlžníka v ostatných jeho právach a povinnosti. Je účelovo viazaný výlučne na termín splatenia a spôsobu splatenia úveru. Výklad zákona tým spôsobom, k akému došiel aj súd v prvostupňovom konaní, že vyhlásením predčasnej splatnosti zaniká záväzok v širšom rozsahu, t. j. aj čo do zmluvného úroku, sa neopiera tak o vyjadrenú vôľu veriteľa, o ustanovenia zákona o zmene záväzku, o ustanovenia zákona o zmluvách o úvere. Akýkoľvek iný výklad, než ten, že veriteľ zmenil záväzok čo do termínu splatnosti, nie však čo do ostatných podmienok úveru, je nesprávny. Súdom prezentovaná koncepcia je totiž priam absurdná a veriteľa stavia do obzvlášť, v porovnaní s dlžníkom, nevýhodného postavenia. Nie len, že veriteľ nemá v dispozícii vlastné finančné prostriedky z úveru, nakoľko ich dlžník zatiaľ nezaplatil, ale ani za toto obmedzenie nemôže poberať dohodnutý zákonný úrok. Zo zmluvy o úvere v zmysle ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. V uvedenom zákonnom ustanovení sa neuvádza, že

dlužník je povinný platiť úroky len do času splatnosti, ako si mylne vykladá súd nad rámec predmetného ustanovenia. Podľa ust. § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Zákonná dikcia jednoznačne definuje, aký záväzok vyplýva žalovanému z uzatvorenej zmluvy o úvere, t. j. záväzok vrátiť veriteľovi poskytnuté finančné prostriedky ako i zaplatiť úroky a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. V danom konaní bolo preukázané, že žalovaný zostáva dlžný, a teda je správny ten záver, že jeho záväzok doposiaľ nezanikol. Keďže nezanikol hlavný záväzok dlžníka, nemožno hovoriť o zániku akcesorického zmluvného úroku. Medzi pojмами splnenie záväzku a splatnosť záväzku je pritom markantný rozdiel. Splatnosť záväzku predstavuje len časový moment, v ktorom má nastať, ale pritom nemusí aj splnenie záväzku. V konaní bolo preukázané, že k splneniu záväzku nedošlo. Teda až splnením záväzku zaniká i akcesorický vzťah, nie len časovým bodom označujúcim moment, v ktorom dlžníkovi vznikla povinnosť dlh splatiť. Podľa ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, ktorým sa zmluva o úvere riadi platí, že veriteľ má nárok na úroky z úveru až do času riadnej úhrady poskytnutého úveru. Z obsahu uvedeného ustanovenia, nie je možné dospieť k takému záveru, že veriteľ nemá v prípade zosplatnenia úveru nárok na zmluvný úrok. Ustanovenie § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. upravuje, že pokiaľ je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Podobne nevyplýva záver súdu ani z ustanovenia § 565 zákona č. 40/1964 Zb., v zmysle ktorého ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Zosplatnenie úveru je právom veriteľa jednostranne zmeniť termín splatnosti úveru z dôvodu, že dlžník poruší svoju povinnosť. Zosplatnenie úveru je tak následkom porušenia povinnosti dlžníka riadne a včas uhradiť splatnú časť úveru, čím dochádza k strate výhody úhrady úveru v splátkach a dlžník je povinný uhradiť celú výšku úveru jednorazovo a nie po častiach. Pokiaľ tak platí, že dlžník je povinný platiť zmluvný úrok vo vzťahu k jednotlivej splátke až do času jej riadneho splatenia, nie je dôvodný taký výklad, že v prípade zmeny splatnosti jednotlivej splátky (zosplatnenie úveru) povinnosť platiť zmluvný úrok až do času riadnej úhrady dlžnej sumy zanikla. Veriteľ zosplatnením úveru získava právo disponovať celou sumou požičaných peňazí, avšak s tým neodpadá jeho obmedzenie práva na dispozíciu s istinou úveru, nakoľko k takémuto odpadnutiu obmedzenia dôjde až celkovým splatením úveru. Výklad, ktorý odbremeňuje dlžníka od platenia zmluvného úroku by bol až absurdný, keďže privodením stavu predčasného zosplatnenia úveru z dôvodu porušenia povinnosti dlžníka by sa postavenie dlžníka zvýhodnilo v porovnaní s jeho postavením v prípade, ak by povinnosť neporušil. Takýto výklad tak nie je prípustný. V zosplatnení úveru žalobcom totiž neboli započítané zmluvné úroky, ide len o dlžnú sumu do času zosplatnenia, ku ktorej bol pripočítaný zvyšok dlžnej istiny. Ad absurdum, v prípade nepoctivého dlžníka, by tento zo špekulatívnych dôvodov mohol bezprostredne po čerpaní úveru pristúpiť k neplateniu dohodnutých splátok, čím by spôsobil predčasnú splatnosť úveru a vyhol by sa tak plateniu dohodnutých zmluvných úrokov v sadze určenej trhovými mechanizmami. Nepoctivý dlžník by tak bol viazaný iba na platenie výhodnejších úrokov z omeškania v právnych predpisoch regulovanej výške úrokovej sadzby a súd by zároveň takejto nepoctivosti poskytoval ochranu. Ani sankčný úrok nie je kompenzáciou veriteľa za poskytnutie úveru. Zmluvný úrok je totiž odplátou (cenou) za poskytnutie finančných prostriedkov a tvorí tak ekonomickú podstatu poskytovania finančných prostriedkov ako podnikateľskej činnosti veriteľa. Sankčný úrok nie je a nemôže byť kompenzáciou tejto ceny finančných prostriedkov. Pokiaľ pred časom vyhlásenia predčasného splatenia úveru v prípade omeškania dlžníka s úhradou je možné od neho požadovať tak zmluvný úrok ako i úrok z omeškania, vzniká otázka, z akého dôvodu po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru sa zrazu súdu javí vzťah medzi dvoma úrokmi, zmluvným a zákonným z omeškania iný. Ide o totožné právne i skutkové situácie, ktoré nemožno posudzovať rozdielne. Navyše, súd by odmietnutím priznania zmluvného úroku konal v rozpore s právnou zásadou, že nikto nemôže mať prospech z vlastného protiprávneho konania. Ak však zosplatnením úveru dlžník získa nedôvodnú výhodu v tom, že nie je povinný platiť zmluvný úrok, hoci táto skutočnosť je následkom protiprávneho konania dlžníka, súd bude konať v rozpore s uvedenou právnou zásadou. Žalobca poukazuje na prístup NS ČR (napríklad rozhodnutie NS ČR, sp. zn. 32 Cdo 3830/2014, sp. zn. 31 Cdo 2851/1999, 32 Cdo 2782/1999, 29 Cdo 2606/2000, 33 Cdo 113/2008), ktorý nárok na zmluvný úrok po zosplatnení úveru veriteľom priznáva.

3. Súd vyzval žalovanú, aby sa písomne vyjadrila k žalobe v zmysle § 167 ods. 2 CSP uznesením č. k. 21Csp/4/2019-78 zo dňa 07.03.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.03.2019. Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe uviedla, že je nezamestnaná, evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie bez nároku na dávku v hmotnej núdzi, do zamestnania nemá možnosť nastúpiť, nakoľko sa stará o zdravotne ťažko postihnutého manžela, ktorý je poberateľom invalidného dôchodku v sume 385,-Eur a príspevkov na kompenzácie v sume 38,-Eur mesačne. Okrem uvedeného jej rodina iný príjem nemá. Na režijné náklady mesačne hradí cca 120,-Eur. Vzhľadom na vážne zdravotné problémy manžela majú zvýšené náklady na cestovné, návštevy odborných lekárov v K.i. Preto žiada o možnosť úhrady dlhu v mesačných splátkach.

4. Súd vyzval žalobcu, aby sa písomne vyjadril k vyjadreniu žalovanej v zmysle § 167 ods. 3 CSP uznesením č. k. 21Csp/4/2019-88 zo dňa 26.03.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.04.2019, pričom žalobca sa nevyjadril.

5. Následne súd vytýčil pojednávanie. Žalobca mal doručenie predvolania vykázané, pričom svoju neúčast' na pojednávaní vopred ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti.

6. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že je pravdou, že v roku 2014 uzavrela zmluvu o úvere v Poštovej banke, kedy bola ešte zamestnaná v spoločnosti Ekoltech. Tam potom ešte robila 3,5 roka, ale potom sa dostala do situácie, že nemohla splácať dlh, pretože jej manžel onemocnel, je nevidomý a musí byť sústavne s ním. Keď niečo potrebuje, alebo potrebuje navštíviť lekára alebo čokoľvek iné, musí byť pri ňom a taktiež aj pri jeho potrebách v domácnosti. Nepoberá žiaden opatrovateľský príspevok. Manžel je na invalidnom dôchodku, poberá 380,-Eur, ona nepoberá nič. Požiadala o opatrovateľský príspevok, ale či ho dostane, to nevie. Má náklady na domácnosť, ktoré musí zaplatiť, ináč ostanú bez strechy nad hlavou. V čase zobrať úveru nevedela, že ho nebude vedieť splácať. Je ochotná splácať dlh, pretože si je vedomá povinnosti, ale nevie viac platiť ako 20 - 30,- Eur. V čase, keď zobrala úver, tak ešte pracoval aj jej manžel, avšak potom sa stalo to, že on prestal pracovať a neskôr aj ona, preto platila len rok, lebo najprv prišiel o zamestnanie manžel a jej príjem už nepostačoval. V súčasnosti bude riešiť otázku osobného bankrotu.

7. Súd vykonal dokazovanie konštatovaním žalobného návrhu, obchodnými podmienkami pre spotrebiteľské úvery, sadzobníkom poplatkov, všeobecnými ustanoveniami, aktuálnym stavom úveru, aktuálnym stavom pohľadávky, upozornením na nezaplatenie, podacím hárkom, zmluvou o úvere, výzvou na úhradu dlžnej sumy - zosplatnením, doručenkou, zmluvou o postúpení pohľadávok a vyjadrením žalobcu.

8. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. uzatvorila dňa 20.10.2014 so žalovanou ako spotrebiteľom v postavení dlžníka zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX označenú ako dobrá pôžička. Uvedenou zmluvou bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 5 000,-Eur. Žalovaná sa v zmysle zmluvy o úvere zaviazala splácať úver po 115,-Eur, z toho výška anuitnej splátky (úroky + istina 110,- Eur a náklady spojené s poistením 5,- Eur) v 120. mesačných splátkach. Úver bol poskytnutý pri úrokovej sadzbe 23,90% ročne, pri RPMN 26,70% ročne s priemernou RPMN na trhu vo výške 16,81% ročne. Žalovaná mala splatiť 13 178,37 Eur. Dátum prvej platby bol dohodnutý dňa 20.11.2014 so splatnosťou každej splátky ku 20. dňu v mesiaci, pričom dátum konečnosti splatnosti bol 20.10.2024. Žalovaná nesplácala úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru postupca v zmysle § 565 OZ v znení neskorších predpisov v spojení s § 53 ods. 9 OZ vyhlásil úver dňa 23.02.2016 za predčasne splatný podľa čl. 7 bodu 6.8 písm. a/ obchodných podmienok Poštovej banky, a.s. Bratislava pre spotrebiteľské úvery. Výzva na zaplatenie, ktorá predchádzala zosplatneniu úveru bola doručovaná žalovanej 28.01.2016 a to v zmysle podacieho hárku z toho istého dňa, pričom oznámenie o zosplatnení zo dňa 23.02.2016 bolo žalovanej doručenie do vlastných rúk dňa 26.02.2016. Zároveň vyzval žalovanú listom z toho istého dňa na zaplatenie dlžnej sumy, ktorá pozostávala z istiny 4 887,78 Eur s príslušenstvom. Uvedenú sumu bola žalovaná povinná v zmysle výzvy zaplatiť do 10 kalendárnych dní od obdržania výzvy. Z dôvodu, že žalovaná nezaplatila žalobcovi dlžnú sumu, právny nástupca žalobcu, spoločnosť R Collectors s.r.o., Bratislava, ktorému bola pohľadávka postúpená zmluvou zo dňa 06.08.2018, uplatnila svoj nárok prostredníctvom súdu.

9. Podľa § 497 Obch. zák., zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

12. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Podľa § 1 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného k 20.10.2014 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. c), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov ku dňu 20.10.2014, iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, v rámci svojej podnikateľskej činnosti, s výnimkou banky, pobočky zahraničnej banky a finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 502 Obchodného zákonníka v znení k 20.10.2014 od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

16. Podľa § 503 Obchodného zákonníka v znení k 20.10.2014 záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

17. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Žalobca eviduje voči žalovanej nezaplatenú istinu 4 887,78 Eur a žiada zaviazať žalovanú na zaplatenie tejto sumy. Nakoľko nárok žalobcu je preukázaný, súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny vo vyššie uvedenej výške.

20. Žalobca ďalej žiadal zaviazať žalovanú na zaplatenie úrokov z istiny vo výške 4 460,07 Eur, zmluvný úrok vo výške 23,90% ročne zo sumy 4 887,78 Eur od 08.01.2019 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4 887,78 Eur od 08.01.2019 do zaplatenia. Nakoľko žalobca príslušnú istinu preukázal, súd ju priznal tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

21. Istinu ako aj jej príslušenstvo je žalovaná povinná zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V tejto súvislosti súd konštatuje, že žalovaná požiadala o možnosť zaplatenia dlžnej sumy v splátkach, ktorej výšku označila sumou 20 - 30,- Eur mesačne. Žalovaná o splátky požiadala už vo svojom vyjadrení zo dňa 21.03.2019, ktoré bolo zaslané žalobcovi v zmysle výzvy súdu na vyjadrenie uznesením č.k. 21Csp/4/2019-88 zo dňa 26.03.2019 a ktorá výzva bola žalobcovi doručená 27.03.2019, kedy na žiadosť žalovanej o možnosť zaplatenia dlhu v splátkach žalobca nereagoval. Vychádzajúc z tejto skutočnosti ako aj z výšky dlhu a navrhovanej výšky splátok súd nepovolil úhradu dlhu v splátkach.

22. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. V prejednanej veci mal žalobca plný úspech, preto súd priznal žalobcovi trovy konania vo výške 100%. O výške náhrady trov po právoplatnosti rozhodnutia vydá súdny úradník samostatné rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.